

Sygn. akt X P 662/15

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: -----

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 r we W.

przy udziale -----

sprawy z powództwa H. S.

przeciwko U. M. w M.

o odprawę pieniężną

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. orzeka, że nieuiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt X P 662/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 lipca 2015 r. (prezentata Biura Podawczego tut. Sądu) powódka, H. S., wniosła o zasądzenie od strony pozwanej, U. G. w M., kwoty 9 550 zł tytułem odprawy za wypowiedzenie umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika, o zasądzenie odsetek od kwoty 9 550 zł od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka wskazała, iż była zatrudniona na podstawie powołania na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy w U. M. w M. na stanowisku zastępcy burmistrza od dnia 1 kwietnia 2013 r. W dniu 28 listopada 2014 r. Burmistrz Gminy wydał zarządzenie nr (...) w sprawie odwołania Zastępcy Burmistrza Gminy M.. W tym samym dniu zostało wręczone powódce oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, w którym jako podstawa wypowiedzenia została wskazana przyczyna nie dotycząca pracownika, tj. upływ kadencji Burmistrza Gminy M. – P. W.. Mimo rozwiązania stosunku pracy z powódką z przyczyn nie dotyczących pracownika strona pozwana nie wypłaciła powódce należnej powódce odprawy pieniężnej, nie odpowiedziała też na wezwanie do zapłaty ze strony powódki w tym przedmiocie. Powódka wskazała, iż była zatrudniona u strony pozwanej w okresie od 1 kwietnia 2013 r. do 31 grudnia 2014 r., tj. przez okres krótszy niż 2 lata, zatem powódce przysługuje prawo do odprawy pieniężnej w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia (art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 lipca 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt X Np upr 215/15, Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał stronie pozwanej zapłatę na rzecz powódki kwoty 9 550 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty strona pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie, strona pozwana podniosła zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez powódkę w zakresie żądania odprawy pieniężnej. Strona pozwana zakwestionowała prawdziwość przyczyny odwołania powódki z funkcji zastępcy burmistrza, wskazaną w oświadczeniu woli o wypowiedzeniu stosunku pracy, podniosła także, że zgodnie z art. 70 § 2 kodeksu pracy, odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę – nie jest zatem konieczne składanie dodatkowych oświadczeń woli, zaś skutek w postaci odwołania i wypowiedzenia stosunku pracy nastąpił już na podstawie samego zarządzenia burmistrza nr (...) z dnia 28 listopada 2014 r. Pozwana podniosła nadto, iż pracodawca w przypadku odwołania pracownika nie ma obowiązku podania przyczyny tego odwołania, zatem zaskakujące jest wskazanie przyczyny odwołania w niniejszej sprawie. W ocenie strony pozwanej pracodawca zwolnił pracownika dokonując tego w porozumieniu z pracownikiem lub na jego prośbę, co powoduje dodatkowo, iż podana przyczyna jest fikcyjna, a działania takie, sprzeczne z art. 8 kodeksu pracy, nie zasługują na ochronę prawną.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W latach 2010 – 2014 stanowisko Burmistrza Gminy M. zajmował P. W.. Zarządzeniem nr (...) Burmistrza Gminy M. z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie powołania Zastępcy Burmistrza Gminy M. powódka, H. S., z dniem 1 kwietnia 2013 r. została powołana na stanowisko Zastępcy Burmistrza Gminy M.. Z dniem powołania nastąpiło nawiązanie stosunku pracy na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy w U. M. w M..

Z wykształcenia powódka jest nauczycielem. Pełniła także funkcję dyrektora szkoły.

Do zakresu działań powódki jako zastępcy burmistrza należało:

1. kompleksowe rozwiązywanie spraw w zakresie: oświaty, kultury, pomocy społecznej, świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, dodatków mieszkaniowych, polityki prorodzinnej i pieczy zastępczej, ochrony zdrowia, w tym programów zdrowotnych, strategii społecznej;
2. współpraca z organizacjami pozarządowymi;
3. zapewnienie dokonywania wydatków ze szczególnym uwzględnieniem zasady optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów;
4. sprawowanie zwierzchniego nadzoru nad działalnością kierowników jednostek organizacyjnych Gminy, takich jak: gimnazja i szkoły podstawowe, przedszkole, ośrodek kultury, biblioteka publiczna, ośrodek pomocy społecznej.

Dowód : Akta osobowe powódki (Zarządzenie nr (...) z dn. 21.03.2013 r.; Zarządzenie nr (...) z dn. 21.03.2013 r.)

(...) co do powierzenia powódce stanowiska zastępcy burmistrza należała do ówczesnego Burmistrza Gminy M., P. W., który zaproponował powódce współpracę z uwagi na doświadczenie powódki w sprawach oświatowych. W trakcie rozmów o powołaniu powódki, powódka ustaliła z burmistrzem W., iż współpraca obejmować będzie okres do zakończenia kadencji burmistrza W.. Rozpoczynając kadencję jako zastępca burmistrza powódka była świadoma, iż tę funkcję będzie sprawować do końca kadencji burmistrza.

Dowód : Zeznania świadka P. W. (k. 66; płyta CD)

Przesłuchanie powódki (k. 79; płyta CD)

W okresie sprawowania funkcji zastępcy burmistrza, powódka wykonała m.in. następujące zadania:

1. dokonanie analizy pracy szkół pod względem efektywności edukacyjnej, czego efektem było zwiększenie liczby godzin wychowania fizycznego oraz języków obcych w szkołach i przedszkolu Gminy M.;
2. przygotowanie reorganizacji szkół związanej z obowiązkiem szkolnym sześciolatków;
3. dokonanie analizy potrzeb wprowadzenia systemu dwuzmianowego.

Na koniec kadencji ówczesnego burmistrza P. W., w okresie września – października 2014 r. współpraca z powódką nie była już celowa. We wcześniejszym okresie ok. 2 – 3 miesiące powódka kończyła prowadzone przez siebie sprawy.

W okresie poprzedzającym zakończenie kadencji ówczesnego burmistrza P. W. rozmawiał z powódką o przyczynach jej odwołania, wskazując, iż powódka wykonała wszystkie polecone jej zadania, a w Gminie M. zaistniała potrzeba powierzenia funkcji zastępcy burmistrza osobie z wykształceniem ekonomicznym. Potrzeba ta powodowana była metodyką pracy skarbnika Gminy M., który ograniczał się do księgowania wpływów i rozchodów gminy, nie przejawiał natomiast inicjatywy w zakresie polityki finansowej Gminy. Burmistrz P. W. widział potrzebę powierzenia stanowiska zastępcy burmistrza osobie posiadającej kwalifikacje w zakresie funduszy europejskich.

Burmistrz wybrała wnioskował do Rady Gminy o odwołanie skarbnika gminy ze stanowiska, na co Rada Gminy nie wyraziła zgody.

Dowód : Zeznania świadka P. W. (k. 66, 111, 112; płyty CD)

Informacja o stanie realizacji zadań oświatowych w Gminie M. w roku szkolnym 2013/2014 (k. --)

O zamiarze odwołania powódki burmistrz P. W. poinformował pracownicę oddziału kadr, A. K., i polecił jej przygotowanie stosownych dokumentów. Na pytanie A. K. o przyczynę odwołania P. W. odpowiedział, iż jest nią upływ kadencji burmistrza, dodatkowo zlecił A. K. dokonanie konsultacji z kancelarią prawną. Po konsultacji z kancelarią prawną obsługującą U. M. w M. A. K. w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę powódce, jako przyczynę wypowiedzenia wpisała „przyczyna niedotyczącą pracownika – upływ kadencji Burmistrza M. – P. W.”. P. W. zaakceptował takie sformułowanie i podpisał dokument.

Dowód : Zeznania świadka A. K. (k. 89, 90; płyta CD)

Zarządzeniem nr (...) Burmistrza Gminy M. z dnia 28 listopada 2014 r. powódka została odwołana ze stanowiska Zastępcy Burmistrza Gminy M. z dniem 28 listopada 2014 r. W § 1 ust. 2 zarządzenia wskazano, iż odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. Zarządzenie zostało podpisane przez burmistrza P. W. i odebrane przez powódkę w dniu 28 listopada 2014 r. W tym samym dniu powódce wręczone zostało oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę za wypowiedzeniem ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2014 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano „przyczyna niedotyczącą pracownika – upływ kadencji Burmistrza M. – P. W.”. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę zostało podpisane przez burmistrza P. W..

P. W. nie powołał nikogo na stanowisko zajmowane dotychczas przez powódkę.

Dowód : Akta osobowe powódki (Zarządzenie nr (...) z dn. 28.11.2014 r.; Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z dn. 28.11.2014 r.)

W dniu 16 listopada 2014 r. odbyła się I tura wyborów samorządowych, w dniu 30 listopada 2014 r. – II tura. Kadencja burmistrza P. W. upłynęła z dniem 5 grudnia 2014 r. P. W. nie objął stanowiska Burmistrza Gminy M. na kolejną kadencję. Nowym burmistrzem został P. L., który na stanowisko zastępcy burmistrza powołał z dniem 12 grudnia 2014 r. S. S., z wykształcenia nauczyciela.

Na początku miesiąca grudnia 2014 r., już po przegraniu wyborów, P. W. dokonał odwołania pięciu pracowników. P. W. nie planował ponownego powołania powódki na stanowisko zastępcy burmistrza w przypadku wygrania przez niego wyborów.

Dowód : Przesłuchanie S. S. w charakterze strony pozwanej (k. 79; płyta CD)

Zeznania świadka P. W. (k. 66, 111, 112; płyty CD)

Pismo procesowe strony pozwanej z dn. 18.08.2016 r. (k. 115-116)

Zarządzeniem nr (...) Burmistrza Gminy M. z dnia 10 marca 2015 r. nadany został regulamin organizacyjny Urzędu Miejskiego w M., w którym uregulowano m.in. zakres działań zastępcy burmistrza. W myśl § 28 ust. 1 regulaminu, do zakresu działania zastępcy burmistrza należy:

1. zastępowanie burmistrza we wszystkich sprawach w czasie jego nieobecności;
2. sprawowanie zwierzchnictwa służbowego nad kierownikiem Wydziału (...) oraz kierownikiem Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony (...);
3. sprawowanie zwierzchniego nadzoru nad działalnością kierowników następujących jednostek organizacyjnych Gminy: Zakładu Usług (...) w M., Ośrodka Pomocy (...) w M.;
4. współdziałanie w zakresie realizacji zadań publicznych z Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. w M.;
5. współdziałanie w zakresie realizacji zadań publicznych z Prezesem Zarządu Ośrodka Sportu i Rekreacji sp. z o.o. w M..

Dowód : Zarządzenie nr (...) z dn. 10.03.2015 r. wraz z załącznikiem nr 1 (k. 121-122)

Pismem z dnia 20 kwietnia 2015 r., doręczonym w dniu 21 kwietnia 2015 r., powódka zwróciła się do Burmistrza U. G., P. L., o wypłacenie odprawy przysługującej powódce z tytułu rozwiązania stosunku pracy z dniem 31 grudnia 2014 r. Pismo powódki pozostało bez odpowiedzi.

Dowód : Pismo powódki z dn. 20.04.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru (k. 12)

Przesłuchanie powódki (k. 79; płyta CD)

Miesięczne wynagrodzenie powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 9 550 zł brutto.

Dowód : Zaświadczenie o zarobkach z dn. 08.01.2014 r. (k. 15)

Stan zatrudnienia u strony pozwanej wynosił: 83,70 osób (80,92 etatów) na dzień wypowiedzenia powódce umowy o pracę; 88,90 osób (86,20 etatów) na dzień rozwiązania z powódką umowy o pracę oraz 94,48 osób (90,90 etatów) na dzień 31 marca 2015 r.

Dowód : Informacja o stanie zatrudnienia w U. M. w M. (k. 55)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów, wskazane w treści uzasadnienia, albowiem ich wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości i nie została skutecznie podważona przez żadną ze stron w toku postępowania, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Ponadto Sąd oparł się na dowodach osobowych: zeznaniach świadków P. W. oraz A. K., a także

na wyjaśnieniach powódki oraz przesłuchiwanego w charakterze strony pozwanej S. S.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz wyjaśnieniom stron, albowiem ich wypowiedzi były wyczerpujące, szczerze, ponadto korespondowały ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie w dużej mierze miały zeznania świadka P. W., który w sposób szczegółowy przedstawił przyczyny odwołania powódki ze stanowiska zastępcy burmistrza.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy zasadne jest roszczenie powódki o wypłatę odprawy pieniężnej z tytułu odwołania ze stanowiska równoznacznego z wypowiedzeniem umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika. Dla rozwiązania sporu w tym zakresie konieczne było dokonanie analizy przyczyn odwołania powódki. Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie Sąd nie badał zasadności odwołania powódki ze stanowiska zastępcy burmistrza, a zatem ocenie nie podlegała okoliczność, czy odwołanie powódki było uzasadnione w świetle podanych przez pracodawcę przyczyn; Sąd analizował jedynie, czy powołane w oświadczeniu o wypowiedzeniu stosunku pracy oraz rzeczywiste przyczyny odwołania powódki stanowią podstawę do wypłaty powódce odprawy pieniężnej.

Podstawę swojego roszczenia powódka upatrywała w art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U.2003.90.844) (tzw. ustawa o zwolnieniach grupowych), zgodnie z którymi przepisy art. 5 ust. 3 – 7 i art. 8 stosuje się odpowiednio w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, jeżeli przyczyny te stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy lub jego rozwiązanie na mocy porozumienia stron, a zwolnienia w okresie nieprzekraczającym 30 dni obejmują mniejszą liczbę pracowników niż określona w art. 1 (art. 10 ust. 1). Pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata (art. 8 ust. 1 pkt).

Dopuszczalność stosowania przepisów przedmiotowej ustawy do pracowników, świadczących pracę na podstawie powołania, była przedmiotem szczegółowej analizy sądów, w tym Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 23 lipca 2009 r. (sygn. akt II PK 30/09, LEX nr 533040) Sąd Najwyższy jednoznacznie dopuścił możliwość stosowania przepisów z 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników do stosunków pracy z powołania. W uzasadnieniu cytowanego orzeczenia Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż możliwość stosowania przepisów ustawy o grupowych zwolnieniach do stosunków pracy z powołania wynika z art. 69 Kodeksu pracy, który stanowi o stosowaniu do powołania przepisów dotyczących umowy o pracę na czas nieokreślony.

Z powyższego wynika, że co do zasady pracownikowi powołanemu, a więc m.in. zastępcy burmistrza gminy, przysługuje prawo do odprawy pieniężnej, jeśli jego stosunek pracy zostanie wypowiedziany z przyczyn niedotyczących pracownika. Szczegółowa analiza przepisu art. 10 ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników prowadzi jednak do wniosku, że warunkiem niezbędnym dla możliwości przyznania pracownikowi prawa do odprawy pieniężnej jest zaistnienie stanu, w którym przyczyna niedotycząca pracownika jest wyłącznym powodem uzasadniającym wypowiedzenie stosunku pracy.

W ocenie Sądu przez wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy należy rozumieć taki powód, bez zaistnienia którego pracodawca nie podjąłby indywidualnej decyzji o zwolnieniu pracownika. Oprócz tych przyczyn mogą występować inne jeszcze okoliczności wpływające na rozwiązanie umowy o pracę z konkretnym pracownikiem, które jednak same w sobie – bez występowania przyczyn wymienionych w art. 1 ust. 1 cytowanej ustawy – nie doprowadziłyby do pojęcia decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1990 r., sygn. akt I PR 319/90, OSNC z 1992 r. Nr 11, poz. 204).

Wskazanie przez stronę pozwaną – pracodawcę w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę, iż podstawą wypowiedzenia jest przyczyna niedotycząca pracownika, a następnie odmowa wypłaty odprawy pieniężnej powoduje,

że to na stronę pozwaną przenosi się ciężar dowodu w zakresie wykazania, iż odprawa nie była powódce należna, a tym samym ciężar dowodu co do przyczyny dokonanego odwołania, która wyłącza prawo do świadczeń pracowniczych.

Ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników nie definiuje pojęcia przyczyn niedotyczących pracowników, jednakże w uproszczeniu można przyjąć, że będą to przyczyny dotyczące pośrednio bądź bezpośrednio pracodawcy. W doktrynie wskazuje się, że przyczyny te mogą mieć zróżnicowany charakter, począwszy od ekonomiczno – finansowych, poprzez organizacyjno – strukturalne, skończywszy na technologiczno – ekologicznych (Baran Krzysztof W. Komentarz do ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, [w:] Zbiorowe prawo pracy. Komentarz, wyd. II, LEX).

Powódka została powołana na stanowisko zastępcy burmistrza przez P. W. już w trakcie trwania jego kadencji. Już na początku współpracy powódka oraz P. W. ustalili, iż powołanie powódki, mimo że formalnie na czas nieokreślony, w rzeczywistości następuje jedynie do zakończenia kadencji burmistrza W., i to właśnie upływ kadencji burmistrza został wskazany w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu powódce umowy o pracę. Upływ kadencji burmistrza pracodawca zaliczył jednocześnie do kategorii przyczyn niedotyczących pracowników.

Kryterium negatywne przyjęte w ustawie o zwolnieniach grupowych jako podstawa jej stosowania sprawia, że wyłączenie zastosowania ustawy ze względu na przesłanki przedmiotowe będzie mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przyczyny wypowiedzenia będą leżeć po stronie pracownika. W ocenie Sądu upływ kadencji burmistrza nie może być zakwalifikowany jako przyczyna leżąca po stronie pracownika – powódki. Gdyby zatem przyjąć, iż odwołanie powódki powodowane było wyłącznie wpływem kadencji burmistrza, istniałyby podstawy do zastosowania przepisów cytowanej ustawy.

Jednakże w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, przede wszystkim zeznań świadka P. W., oraz z uwagi na dyspozycję art. 10 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którą przyczyny niedotyczące pracownika stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenia stosunku pracy, zastosowanie przepisów cytowanej ustawy i przyznanie powódce prawa do odprawy pieniężnej nie znajduje uzasadnienia.

Świadek P. W. w sposób obszerny przedstawił okoliczności towarzyszące powołaniu i odwołaniu powódki. Potrzeba powołania zastępcy burmistrza wynikała z licznych zmian w szkolnictwie, związanych m.in. z obowiązkiem szkolnym sześciolatków. P. W. postanowił więc o powołaniu powódki, której doświadczenie zawodowe w pracy nauczyciela, a także w sprawowaniu funkcji dyrektora szkoły czyniły z powódki osobę kompetentną w zakresie spraw oświatowych gminy.

Do priorytetowych zadań postawionych przed powódką należała m.in. analiza prac szkół pod względem efektywności edukacyjnej, przygotowania reorganizacji szkół związanej z obowiązkiem szkolnym sześciolatków oraz dokonanie analizy potrzeb wprowadzenia systemu dwuzmianowego. Jak zeznał świadek P. W., zadania te zostały przez powódkę zrealizowane w takim zakresie, w jakim powódka miała wpływ na ich realizację, czyli w obszarze, w którym nie było konieczności uzyskiwania zgody Rady Gminy na dane działanie. Z zeznań świadka wynika dalej, iż w okresie ok. 2 – 3 miesięcy przed upływem kadencji burmistrza W., powódka dokonywała „wygaszania” swojej działalności, kończyła przypisane jej zadania, co skutkowało brakiem zapotrzebowania na pracę powódki w okresie przypadającym na koniec kadencji ówczesnego burmistrza. Z uwagi na wdrożenie nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2014 – 2020 burmistrz W. zauważał potrzebę powołania zastępcy burmistrza, który posiadałby wykształcenie ekonomiczne i doświadczenie w zakresie funduszy unijnych. W ocenie burmistrza W., to właśnie kwestie finansowe Gminy M. stały się priorytetem Gminy na następną kadencję, przesłaniając niejako sprawy szkolnictwa. Choć burmistrz W. zdawał sobie sprawę z możliwości dalszych reform w szkolnictwie, nie planował on, w przypadku objęcia stanowiska burmistrza po wyborach samorządowych z 2014 r., ponownego powołania powódki na stanowisko zastępcy burmistrza.

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż obok przyczyny w postaci upływu kadencji burmistrza W., drugą równorzędną przyczyną odwołania powódki była jej nieprzydatność do pracy na stanowisku zastępcy burmistrza z uwagi na zmianę

priorytetów działalności Gminy. Nie sposób zaś uznać, by nieprzydatność pracownika do pracy stanowiła przyczynę nie dotyczącą pracownika, która jest przeciw przesłanką niezbędną do zastosowania przepisów ustawy o zwolnieniach grupowych. Tym samym w niniejszej sprawie nie została wypełniona dyspozycja art. 10 ust. 1 ustawy o zwolnieniach grupowych, przewidującego, że przyczyna nie dotycząca pracownika jest wyłączną podstawą wypowiedzenia umowy o pracę. Jak zeznał bowiem świadek P. W., nawet w przypadku objęcia przez niego stanowiska burmistrza na następną kadencję, nie powołałby on powódki na stanowisko zastępcy burmistrza. Upływ kadencji burmistrza można uznać za wyłączną podstawę wypowiedzenia stosunku pracy dopiero wówczas, gdyby w braku upływu kadencji pracodawca nie podjął decyzji o wypowiedzeniu stosunku pracy powódce. Tymczasem decyzja burmistrza W. była podyktowana w dużej mierze wykonaniem przez powódkę poleconych jej zadań i nieprzydatnością powódki do dalszej pracy na stanowisku zastępcy burmistrza – została więc podjęta nawet w razie wygrania przez burmistrza W. wyborów i objęcia stanowiska burmistrza na kolejną kadencję.

Na marginesie wskazać należy, że odwołanie zastępcy burmistrza może nastąpić w każdym czasie. Możliwość taka wynika z art. 70 § 1 Kodeksu pracy w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U.2014.1202) a także z art. 26a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2015.1515). W doktrynie prawa pracy wątpliwości budziła możliwość odwołania zastępcy burmistrza w okresie przejmowania obowiązków przez nowego burmistrza. Niepewność ta wynikała z relacji treści przepisu art. 26a ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym wójt (burmistrz, prezydent), w drodze zarządzenia, powołuje oraz odwołuje swojego zastępcę lub zastępców i określa ich liczbę, do treści przepisu art. 29 ust. 2 cytowanej ustawy, który stanowi, iż po upływie kadencji wójta (burmistrza, prezydenta) zastępca wójta (burmistrza, prezydenta) pełni swoje obowiązki do czasu objęcia obowiązków przez nowo powołanego zastępcę wójta. W powyższej kwestii wyczerpująco wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w S., który w wyroku z dnia 12 grudnia 2012 r. (sygn. akt II SA/Sz 1016/12, LEX nr 1340452) zważył, iż art. 29 ustawy o samorządzie gminnym nie stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 26a ust. 1 i nie daje podstaw do ograniczenia kompetencji burmistrza do odwołania zastępcy w okresie zmiany władzy, związanej z kadencyjnością sprawowania urzędu. (...) Skoro burmistrz może, na mocy art. 26a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, w każdym czasie odwoływać i powoływać zastępcę, to nie znajduje uzasadnienia teza, że nie może tego uczynić w okresie przejmowania obowiązków.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż co do zasady, w przypadku wypowiedzenia stosunku pracy pracownikom z powołania z przyczyn nie dotyczących pracownika, pracownikom tym przysługiwać będzie odprawa pieniężna, o której mowa w art. 8 ustawy o zwolnieniach grupowych. Uprawnienie to będzie się jednak ograniczać do sytuacji, w których przyczyna nie dotycząca pracownika stanowi wyłączną podstawę dokonanego wypowiedzenia, a więc taką podstawę, w której braku pracodawca nie podjąłby decyzji o wypowiedzeniu stosunku pracy. W stanie faktycznym niniejszej sprawy obok upływu kadencji burmistrza, które to zdarzenie można zakwalifikować jako przyczynę nie dotyczącą pracownika, ważkie znaczenie miała także nieprzydatność powódki do dalszej pracy na stanowisku zastępcy burmistrza. Brak upływu kadencji burmistrza nie byłby zaś równoznaczny z brakiem odwołania powódki.

W tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym roszczenie powódki nie znajdowało uzasadnienia, wobec czego w pkt I sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo.

O obowiązku zwrotu kosztów przez powódkę stronie pozwanej Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 nr 0 poz. 1804). Koszty w niniejszej sprawie wyniosły 900 zł tytułem zastępstwa procesowego strony pozwanej, o czym Sąd orzekł jak w pkt II sentencji wyroku.

W pkt III sentencji wyroku Sąd orzekł, że nieuiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa. Zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), w toku postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia pracownika wydatki

obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113, z tym że obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w wypadkach szczególnie uzasadnionych. Natomiast w myśl art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Sąd, nie znajdując podstaw do obciążenia nimi strony pozwanej, powyższe koszty zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.